

Hei, mitt navn er Kai Erik Jensen. Jeg står her som far. Jeg har 3 gutter som har vært/er medlem av 6-8 forskjellige klubber i Oslo. Jeg har som far og utøver tatt del i volleyball, fotball, basket, alpint, turn, friidrett (stavhopp), langrenn, snowboard, skateboard, håndball, orientering, klatring, bandy, streetdance og golf. Noen idretter er organiserte, - andre er mer frivillige (egenorganisert aktivitet) – der vi bare er med. For meg er alt like viktig for mine barn og meg. Jeg har en gutt som er i Norgeseliten i sin idrett - og jeg har gutt som bare er aktive, fordi far (og mor) har gitt han forståelse for at det er bra for han.

Jeg står her også som **leder i IL Koll**, et stort fleridrettslag nord i Oslo, men også som tidligere styremedlem i naboklubben Korsvoll.

Målet med dette innlegget er å fortelle at det lokale idrettslaget vet godt hvordan man kan legge til rette for organisert aktivitet og egenorganisert aktivitet.

Hjelp lokale idrettslag med å bli samfunnets beste tilretteleggere for aktivitet. Da skaper vi god helse.

Ikke undergrav idrettslagene.

Tre små historier

1) For noen år siden var det to overgrep mot barn i vårt nabolag. Som privatperson engasjerte jeg og noen andre i nabolaget oss for og «ta skogen tilbake». Vi satte i flere år ut orienteringsposter i skogen under konseptet «Skogen er vår». Vi hadde aldri fått det til hvis ikke idrettslagene Nydalen Skiklub og Korsvoll idrettslag hadde hjulpet oss. Det var de som kunnskap og ferdigheter i hvordan vi kunne søke midler, og det var de som hadde dugnadsapparatet klart.

2) Korsvoll idrettslag har laget et eget **skileikanlegg** med lys, permanente kuler, staup og hopp i direkte tilknytning til klubbens egen lysløype. (Som vi er et par ganger i året er ute og reparerer)

Dette anlegget ble laget på dugnad av en klubb som ikke engang har en aktiv skigruppe. Skileikanlegget er et møtested for lokalbefolkningen. Det myldrer av folk i alle aldre som driver egenorganisert idrett – lagt til rette av idrettslaget, muliggjort av dugnaden.

3) I Idrettslaget Koll har i 2016 på dugnad satt opp **Kollparken** (som andre kaller «Tuftepark») i nærmiljøet. Treningsapparater – ute. Egentrening. Det er i flittig bruk. Skigruppa vår har styrketrening der. Noen voksne fra nabolaget møtes der en gang i uka og trener der. (Jeg kjenner dem ikke). Barn leker der. Osv...

Anlegget kostet 850 000. Det er idrettslaget som har søkt om penger, lagt til rette og organisert byggingen av anlegget. Naturligvis ønsker Koll at flest mulig av dem som bruker Kollparken også skal være eller i alle fall skal bli medlemmer av idrettslaget. Men anlegget er for alle – akkurat slik som idrettslaget forsøker å være.

- Det er viktig for meg å understreke at vi ønsker at flest mulig driver med idrett og annen fysisk aktivitet.
- Det virker ikke naturlig for meg eller Koll med noe klart skille mellom egenorganisert og organisert aktivitet.
- Hvem som legger til rette er underordnet. Det er aktiviteten og konsekvensene for den enkeltes trivsel, tilhørighet og helse som er saken.
- Det som bekymrer meg - i denne saken - er ikke at departementet ønsker å styrke rammevilkårene for egenorganisert aktivitet. Det vil vi applaudere. Men hvorfor skal en slik satsing måtte finansieres av morgendagens spillemidler.
- Da må det jo gå ut over noe annet. Hva ser departementet for seg skal prioriteres ned?
- Korsvoll IL har stått i anleggskø for en idrettshall i tiår. Klubben er Oslos største håndballklubb uten idrettshall. **Alle** bruker klubbhuset til Korsvoll IL, selv om det holder på å ramle ned. Idretten bruker det, pensjonistforeningen bruker det, Korsvoll vel bruker det, Vi lager bygdefest der, Ungdommen har ungdomsklubb der hver fredag. ALLE bruker det. Idretten kan fasisliterer denne bruken, dersom vi får midler til det
- Det er ikke vanskelig å finne voksne som vil være nært sine barns aktivitet, men tilretteleggingen for dugnad, for idrett og for klubbdrift koster penger. Skal man ta penger fra idrettslagene? Det er blitt vanskeligere å rekruttere frivillige til tradisjonelle oppgaver som leder, kasserer og sekretær.
- Skal man ta penger fra organisasjonen – penger som i dag kommer øremerket barn og ungdom.
- Organisert og egenorganisert – det er to alen av samme stykke. Det er ingen tydelige skiller mellom de to.
- Nye organisasjonsformer for fordeling av midler må ta hensyn til; barnet rettssikkerhet:

Mitt ønske er

- Mitt ønske er at spillemiddelordningen styrkes – for den virker jo – ikke svekkes.
- Mitt ønske er at myndigheter ser at lokale idrettslag er lokaldemokrati i system. La de styre midlene.
- Mitt ønske er at idrettslagene selv blir enda bedre til å dra alle som driver på egenhånd, over i den idrettsaktiviteten som idrettslagene driver. IL Koll er et bevis på det; Alle som vil – er med. Vi tilrettelegger for alle.
- Mitt ønske er at en satsing på egenorganisert aktivitet må støttes, men ikke bekostning av et organisasjonsapparat som i dag fungerer. Dersom dere mener at organisert idrett ikke klarer å legge til støttemidlene godt nok, kan dere hjelpe oss, ikke undergrave oss.
- Idrettslagene kommer til å fortsette å legge til rette både for konkurranse, trening og trening på egenhånd. Men hva tror departementet kommer til å ryke først om pengene blir borte?

Til slutt; To uheldige ting:

(1) Jeg mener noe om gjennomføringen av innspillingsrunden. Jeg var siste person ut. Det vil si at jeg satt i ca. 3 timer for å få mine tre minutter. Jeg fikk ikke bruke mine minutter. «Statsråden hadde dårlig tid». Selv om hun og jeg sto igjen ca 10 minutter etter samlingen. Hun snakket med TV-2. Jeg snakket med venstrepolitikeren,(1) Ola Elvestuen.

(2) Statsråden oppsummert med å gå til angrep på en «Anja» som hadde et innlegg. Er hennes syn det samme som regjeringen har i saken? Det er en merkelig lytting til oss som var invitert til å ha innspill. Er statsråden forutinntatt? Vet hun hvordan dette skal organiseres? Jeg setter dessverre spørsmål om møtes intensjon.

Kai Erik Jensen